

Minister Aktywów Państwowych

BM.I.053.414.2025

IK: 1174269

Warszawa, 07 listopada 2025 r.

**Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT12796, Pana Grzegorza Płaczkę, Posła na Sejm RP, z dnia 17 października 2025 r. w sprawie pilnych działań na rzecz Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Polskiej Grupy Górniczej S.A. i krajowego hutnictwa, w zakresie właściwości Ministra Aktywów Państwowych.

Od końca 2024 roku w Jastrzębskiej Spółce Węglowej SA (dalej: JSW, Spółka) realizowany jest Plan Strategicznej Transformacji zakładający realizację inicjatyw w czterech kluczowych blokach: poprawa efektywności wydobywania, optymalizacja procesów zakupowych, racjonalizacja wydatków inwestycyjnych i optymalizacja funkcji wsparcia. W ramach inicjatyw realizowanego Planu Strategicznej Transformacji największy efekt ma przynieść wprowadzenie modelu „Efektywnej Kopalni”, poprzez szereg inicjatyw, których wprowadzenie ma zwiększyć m.in. efektywność pracy maszyn górniczych oraz minimalizację czasu postojów, a co za tym idzie, zwiększyć efektywność pracy załóg.

Mniej priorytetowe przedsięwzięcia zostały przesunięte w czasie lub zoptymalizowane nakładowo. Prowadzone są także prace związane z wdrożeniem strategii zakupowej dla poszczególnych kategorii kupowanych usług i towarów.

Spółka realizuje także pakiet działań zmierzających do zapewnienia gotówki, szczególnie w perspektywie krótkoterminowej. Pakiet ten obejmuje: renowację umów z kontrahentami, uzyskanie odszkodowań z tytułu zdarzeń losowych w kopalniach JSW czy wnioskowanie o odroczenie zapłaty składek ZUS.

Co więcej, Zarząd JSW prowadzi rozmowy ze stroną społeczną, których celem jest wspólne wypracowanie rozwiązań, pozwalających utrzymać stabilność JSW i zapewnić ciągłość jej działalności w coraz trudniejszych warunkach rynkowych.

Spółka poinformowała także, że dnia 11 października 2025 r. Zarząd podjął uchwałę w sprawie rozpoczęcia przygotowań do procesu restrukturyzacji biznesowej mającego na celu stabilizację sytuacji płynnościowej. W pierwszym etapie będzie to stabilizacja krótko i średnioterminowej sytuacji płynnościowej, w tym wypracowanie porozumienia ze stroną społeczną w sprawie dostosowania kosztów wynagrodzeń do obecnej sytuacji Spółki, wypracowanie nowych warunków finansowania z instytucjami finansującymi oraz opracowanie możliwych form wsparcia przez Skarb Państwa. Realizacja przedmiotowego etapu zaplanowana jest do końca stycznia 2026 roku. W ramach tego etapu, Zarząd zamierza sfinalizować prace nad założeniami planu naprawczego, dokumentem mapy drogowej oraz uproszczonym modelem finansowym w zakładanym terminie do 31 października 2025 roku. Wyniki powyżej opisanych prac pozwolą ustalić kolejne kroki naprawcze/restrukturyzacyjne oraz ramy funkcjonowania JSW i Grupy Kapitałowej JSW w perspektywie długoterminowej.

Ponadto Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który

jest obecnie przedmiotem prac parlamentarnych. Projekt ten rozszerza system wsparcia socjalnego na pracowników Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., obejmując także górnictwo węgla koksowego. Pracownicy spółek objętych systemem, w tym JSW, będą mogli skorzystać z urlopów górniczych (do 5 lat), urlopów dla pracowników przeróbki (do 4 lat) oraz jednorazowych odpraw w wysokości 170 tys. zł. Świadczenia te obejmą również pracowników kopalń niebędących w likwidacji, co ma ułatwić dobrowolne odejścia i redukcję zatrudnienia. Celem jest umożliwienie restrukturyzacji zatrudnienia w sektorze węgla koksowego oraz utrzymanie strategicznej działalności JSW S.A. w obszarze produkcji surowców krytycznych dla przemysłu hutniczego i obronnego UE.

Polska Grupa Górnicza S.A. (dalej: PGG) jako podmiot prowadzący działalność w sektorze wydobywczym o kluczowym znaczeniu dla stabilności systemu energetycznego, została objęta systemem dopłat do redukcji zdolności produkcyjnych, których celem jest łagodzenie skutków gospodarczych i społecznych wynikających z ograniczenia wydobycia węgla w ramach polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej. Działania realizowane w ramach systemu dopłat mają na celu zapewnienie bezpiecznego, społecznie akceptowalnego przebiegu transformacji sektora górnictwa węgla kamiennego, z poszanowaniem wymogów unijnych dotyczących pomocy publicznej. System ten został ustanowiony w oparciu o przepisy ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 września 2025 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania dopłat do redukcji zdolności produkcyjnych w przedsiębiorstwach górniczych.

PGG jako największy beneficjent systemu, odgrywa kluczową rolę w utrzymaniu stabilności rynku pracy oraz ograniczaniu negatywnych skutków ekonomicznych w regionach górniczych. Wsparcie przyznane PGG obejmuje w szczególności:

- rekompensaty finansowe z tytułu redukcji zdolności produkcyjnych w wybranych zakładach,
- dopłaty do kosztów likwidacji infrastruktury górniczej,
- środki na finansowanie programów osłonowych dla pracowników objętych procesem restrukturyzacji.

W zakresie hutnictwa uprzejmie informuję, że przy Ministrze Energii funkcjonuje *Zespół do spraw opracowania rozwiązań mających na celu poprawę funkcjonowania branży hutniczej*. Zespół ma m.in. zidentyfikować główne wyzwania dla branży hutniczej wymagające interwencji na poziomie krajowym i europejskim oraz opiniować założenia projektu krajowej strategii dla sektora hutnictwa. Ze względu na stan branży hutniczej i jej znaczenie dla przemysłu energochłonnego, prace Zespołu mają charakter pilny i służą stworzeniu podstawy dla działań interwencyjnych oraz systemowych.

W pierwszym etapie działań Zespołu zidentyfikowano kluczowe wyzwania sektora hutniczego – m.in. konkurencyjność, koszty energii, import wyrobów stalowych, konieczność modernizacji infrastruktury i transformacji technologicznej. Zespół wypracował projekt „Plan działań na rzecz zrównoważonego rozwoju przemysłu stalowego w Polsce”, który obejmuje m.in. obszary: konkurencyjność, bezpieczeństwo, środowisko, energię, dekarbonizację oraz gospodarkę w obiegu zamkniętym.

W toku posiedzeń przedstawiono wstępny zestaw rekomendacji kierunkowych – obejmujących m.in. mechanizmy wsparcia dla sektora, zmiany regulacyjne oraz współpracę międzynarodową – które zostaną wykorzystane w opracowaniu projektu strategii. W ocenie Ministerstwa Aktywów Państwowych, rekomendacje dotyczące kosztów energii oraz ochrony rynku mogą przyczynić się do poprawy konkurencyjności polskiego hutnictwa – przez zmniejszenie presji kosztowej i ograniczenie nieuczciwej konkurencji.

Sprawy dotyczące środków ochrony handlu, w tym środków antydumpingowych i antysubsydyjnych, mieszczą się w zakresie działu administracji rządowej „gospodarka”, o którym mowa w § 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Technologii. Minister Rozwoju i Technologii wykonuje zadania dotyczące:

- polityki handlowej państwa,
- ochrony interesów gospodarczych Polski w handlu zagranicznym,

- współpracy z Komisją Europejską w zakresie postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych.

Dodam, że zgodnie informacjami pochodzącymi ze strony Ministerstwa Rozwoju i Technologii, *postępowania ochronne mają charakter quasi-administracyjny i są wszczynane na wniosek producentów unijnych reprezentujących min. 25% produkcji unijnej. Wszczęcie postępowania nie jest decyzją polityczną i Komisja Europejska ma prawny obowiązek wszczęcia postępowania w przypadku gdy zostaną spełnione przesłanki formalne wniosku.*

W zakresie prowadzonej działalności i podejmowanych inwestycji, decyzje o kierunku działań spółki należą do jej zarządu, który odpowiada za strategię operacyjną, realizację planów modernizacyjnych oraz wdrażanie projektów inwestycyjnych. Rola organów nadzorczych i właścicielskich, w tym Ministra Aktywów Państwowych jako akcjonariusza, ogranicza się do nadzoru właścicielskiego nad spółkami, zatwierdzania niektórych kluczowych decyzji oraz monitorowania zgodności działań z obowiązującymi przepisami prawa i polityką właścicielską.

Natomiast trzeba zaznaczyć, że w związku z przyjęciem przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej rozporządzenia (UE) 2024/1787 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie ograniczenia emisji metanu w sektorze energetycznym (dalej: Rozporządzenie), przed spółkami prowadzącymi działalność w zakresie wydobywania węgla stoi szereg działań koniecznych do wdrożenia w zakresie ograniczenia emisji metanu, który uznawany jest za gaz cieplarniany. Jest to aktualnie jedno z większych wyzwań środowiskowych (ekologicznych) przed spółkami, które emitują metan.

Powyższy akt prawny ustanawia szczegółowe wymogi dotyczące monitorowania, raportowania i redukcji emisji metanu ze źródeł związanych z wydobywaniem, transportem i magazynowaniem paliw kopalnych, w tym emisji pochodzących z szybów wentylacyjnych oraz kopalń zamkniętych lub nieczynnych. Rozporządzenie przewiduje m.in. obowiązek stosowania nowoczesnych systemów pomiarowych, opracowywania corocznych raportów emisyjnych oraz wdrażania technologii ograniczających uwalnianie metanu do atmosfery. Dla spółek węglowych oznacza to konieczność przeprowadzenia inwestycji w nowoczesne instalacje odmetanowania, systemy wychwytu i zagospodarowania metanu (np. poprzez jego spalanie lub wykorzystanie energetyczne), a także modernizacji układów wentylacyjnych.

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oferuje pożyczki, dotacje oraz inne formy dofinansowania projektów realizowanych w zakresie ochrony środowiska ze środków krajowych i unijnych. Jednym z programów Funduszu jest *Zmniejszenie uciążliwości wynikających z wydobywania kopalin*. Program ma na celu dofinansowanie zadań związanych z ograniczeniem negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z wydobywania kopalin poprzez realizację m.in. budowę nowych, modernizację, lub rozbudowę instalacji:

- a) ograniczających powstawanie odpadów w trakcie wydobywania lub przeróbki surowców;
- b) umożliwiających odzysk odpadów pochodzących z wydobywania lub przeróbki surowców;
- c) umożliwiających zagospodarowanie kopalin towarzyszących, odpadów lub wód przemysłowych;
- d) instalacji ograniczających emisję gazów cieplarnianych lub szkodliwych substancji do środowiska.

Warto w tym miejscu wskazać na dwa kluczowe instrumenty finansowe, wykorzystywane w działalności państwa w zakresie zarządzania mieniem Skarbu Państwa oraz wspierania procesów inwestycyjnych – Fundusz Reprywatyzacji oraz Fundusz Inwestycji Kapitałowych. Oba fundusze pełnią odrębne, lecz komplementarne funkcje w systemie finansów publicznych, stanowiąc istotne narzędzie realizacji polityki właścicielskiej i gospodarczej państwa.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, Fundusz Reprywatyzacji jest państwowym funduszem celowym, którego środki mogą być przeznaczane m.in. na obejmowanie lub nabywanie akcji

i udziałów w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, a także na finansowanie działań wspierających procesy restrukturyzacyjne i inwestycyjne w tych podmiotach.

Fundusz Inwestycji Kapitałowych, utworzony na podstawie art. 33a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, służy finansowaniu inwestycji kapitałowych w spółkach z udziałem Skarbu Państwa, w szczególności w projektach innowacyjnych, modernizacyjnych i proekologicznych, wspierających zwiększenie efektywności energetycznej i ograniczenie emisyjności przemysłu.

W kontekście procesu ekologizacji sektora hutniczego, środki obu funduszy mogą stanowić istotne źródło wsparcia dla projektów modernizacyjnych realizowanych przez spółki z udziałem Skarbu Państwa, obejmujących m.in. poprawę efektywności energetycznej, wdrażanie technologii niskoemisyjnych oraz wykorzystanie surowców wtórnych.

Z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Aktywów Państwowych
Grzegorz Wrona
Podsekretarz stanu
dokument podpisany elektronicznie
1174269.4394093.3490549

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów